

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
יומא-שבעת ימים	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לימא רבנן היא ולא רבי יהודה, דאי רבי יהודה - היא גופה גזירה, ואנן ניקום ונגזור גזירה לגזירה?												?	
אפילו תימא רבי יהודה, כולה חזא גזירה היא.												!	◊
בשערך - אחד שערי בתים, ואחד שערי הצירות, ואחד שערי מדינות, ואחד שערי עירות, יש בהן חובת מצוה למקום. משום שנאמר (דברים ו) וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך.	תנו רבנן:												◊
הני אבולי דמחוזא מאי טעמא לא עבדו להו רבנן מזוזה?	אביי לרב ספרא:											?	◊
הנהו חזוק לאקרא דכובי הוא דעבידי.	אמר ליה: [רב ספרא]											!	◊
ואקרא דכובי גופה תבעי מזוזה, דהא אית בה דירה לשומר בין האסורין?	אמר ליה: [אביי]											?	
בית הכנסת שיש בו בית דירה לחזן הכנסת - חייבת במזוזה.	דהא תניא:											?	
משום סכנה.	אלא אמר אביי:											!	◊
מזוזת יחיד נבדקת פעמים בשבוע, ושל רבים פעמים ביובל.	דתניא:											!	
מעשה בארטיבין אחד שהיה בודק מזוזות בשוק העליון של צפורי, ומצאו קסדור אחד ונטל ממנו אלף זוז.	ואמר רבי יהודה:											!	◊
שלוחי מצוה אין ניזוקין	והאמר רבי אלעזר:											?	
היכא דקביע היזקא - שאני, דכתיב (שמואל א טז) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר ה' עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח לה' באמי.												!	
בית התבן ובית הבקר ובית העצים ובית האוצרות - פטורין מן - המזוזה, מפני שהנשים נאותות בהן.	תני רב כהנא קמיה דרב יהודה:												◊
ומאי נאותות - רוחצות.													◊
טעמא - דרוחצות, הא סתמא - חייבין?	אמר ליה רב יהודה:											?	◊
רפת בקר פטורה מן המזוזה	והתניא:											?	◊
אלא, מאי נאותות - מתקשטות.	[רב יהודה]												◊
אף על פי שהנשים מתקשטות בהן - פטורין.	והכי קתני:												◊
ושהנשים מתקשטות בהן פטורין?	אמר ליה רב כהנא:											?	
רפת בקר פטורה מן המזוזה, ושהנשים מתקשטות בה - חייבת במזוזה	והתניא:											?	◊
אלא מאי אית לך למימר - מתקשטות תנאי היא, לדידי נמי סתמא תנאי היא.	[רב כהנא]											!	◊
ביתך - ביתך המיוחד לך, פרט לבית התבן ולבית הבקר ולבית העצים ולבית האוצרות, שפטורין מן המזוזה	דתניא: [ת"ק]											!	◊
מחייבין.	ויש:											!	◊
בית הכסא, ובית הבורסקי, ובית המרחץ, ובית הטבילה, ושהנשים נאותות בהן - פטורין מן המזוזה.	באמת אמרו:											!	◊
רב כהנא מתרץ לטעמיה, ורב יהודה מתרץ לטעמיה.													◊
רב כהנא מתרץ לטעמיה:													◊
ביתך - ביתך המיוחד לך, פרט לבית התבן, ולבית הבקר, ולבית העצים, ולבית האוצרות, שפטורין מן המזוזה בסתם.	[ת"ק]											!	◊
שמחייבים בסתם.	ויש:											!	◊
בית הכסא, ובית הבורסקי, ובית המרחץ, ובית הטבילה, ושהנשים נאותות בהן, ומאי נאותות - רוחצות, פטורין מן המזוזה.	באמת אמרו:												◊
אי הכי היינו מרחץ												?	
אשמעינן מרחץ דרבים, ואשמעינן מרחץ דיחיד. דסלקא דעתך אמינא: מרחץ דרבים דנפיש וזהמיה, אבל מרחץ דיחיד, דלא נפיש וזהמיה - אימא ליחייב במזוזה, קא משמע לך.												!	◊

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

		Talmud Navigator									
יומא-שבעת ימים	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
רב יהודה מתרין לטעמיה:											יא
ביתך - ביתך המיוחד לך, פרט לבית התבן ובית הבקר ובית העצים ובית האוצרות, שפטורין מן המזוזה אפילו מתקשטות.	הכי קתני: [ת"ק]	◆	■								יא
מחייבין במתקשטות.	ויש:	◆	■								יא
אבל סתם - דברי הכל פטור.	[ד"ה]	■									יא
בית הכסא, ובית הבורסקי ובית המרחץ, ובית הטבילה, אף על פי שהנשים מתקשטות בהן - פטורין מן המזוזה, משום דנפיש זוהמיה.	באמת אמרו:	■									יא
ולרב יהודה סתמא דברי הכל פטור?		ז									יא
בשעריך - אחד שערי בתים, ואחד שערי חצירות, ואחד שערי מדינות, ואחד שערי עירות, ורפת, ולולין, ומתבן, ואוצרות יין, ואוצרות שמן - חייבין במזוזה.	והתניא:	■	ז								יא
יכול שאני מרבה אף - בית שער אכסדרה ומרפסת		ז	ז								יא
תלמוד לומר בית, מה בית מיוחד לדירה - יצאו אלו שאין מיוחדין לדירה.		!	ז								יא:
יכול שאני מרבה אף בית הכסא, ובית הבורסקי, ובית המרחץ, ובית הטבילה		ז	ז								יא:
תלמוד לומר, בית, מה בית העשוי לכבוד - אף כל העשוי לכבוד, יצאו אלו שאין עשויין לכבוד.		!	ז								יא:
יכול שאני מרבה אף הר הבית והלשכות והעזרות		ז	ז								יא:
תלמוד לומר בית, מה בית שהוא חול - אף כל שהוא חול, יצאו אלו שהן קודש		!	ז								יא:
תיובתא.		■									יא:
ששה שערים פטורין מן המזוזה: בית התבן, ובית הבקר, ובית העצים, ובית האוצרות, ושער המדי, ושער שאינו מקורה, ושער שאינו גבוה עשרה.	תני רב שמואל בר יהודה קמיה דרבא:									■	יא:
פתחת בששה וסלקת בשבעה?	אמר ליה: [רבא]									ז	יא:
שער המדי תנאי היא	אמר ליה: [רב שמואל בר יהודה]									!	יא:
כיפה, רבי מאיר מחייב במזוזה	דתניא: [רבי מאיר]	◆	■	!							יא:
פוטרים	חכמים:	◆	■	!							יא:
שאם יש ברגלה עשרה - שחייבת במזוזה.	ושוין:									!	יא:
דכולי עלמא, גבוהה עשרה ואין ברגלה שלשה - ולא כלום היא. אי נמי, יש ברגלה שלשה ואינה גבוהה עשרה - ולא כלום היא. לא נחלקו אלא בגבוהה עשרה, ויש ברגלה שלשה, ואין ברחבה ארבעה ויש בה לחוק להשלימה לארבעה.	אביי:									■	יא:
חוקקין להשלים	רבי מאיר סבר:	◆	■								יא:
אין חוקקין להשלים.	רבנן סברי:	◆	■								יא:
בית הכנסת ובית האשה ובית השותפין - חייבת במזוזה.	תנו רבנן:									■	יא:
פשיטא										ז	יא:
מהו דתימא: ביתך - ולא ביתה, ביתך - ולא בתיהם, קמשמע לן.										!	יא:
ואימא הכי נמי?										ז	יא:
אמר קרא (דברים יא) למען ירבו ימיכם וימי בניכם, הני בעו חיי והני לא בעו חיי?										!	יא:
אלא ביתך למה לי?										ז	יא:
כדרבא.										!	יא:
דרך ביאתך, וכי עקר איניש - כרעיה דימינא עקר ברישא.	דאמר רבא:	■	!								יא:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
---	---

		Talmud Navigator										
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
בית הכנסת ובית השותפין ובית האשה - מטמאין בנגעים.	תניא אידך:										■	◊
פשיטא											⚡	
מהו דתימא: (ויקרא יד) ובא אשר לו הבית, לו - ולא לה, לו - ולא להן, קא משמע לן.											!	
ואימא הכי נמי											⚡	
אמר קרא: (ויקרא יד) בבית ארץ אחזתכם.											!	◊
אלא לו למה לי?											⚡	◊
מי שמייחד ביתו לו, שאינו רוצה להשאל כליו, ואומר שאין לו, הקדוש ברוך הוא מפרסמו, כשמפנה את ביתו, פרט למשאל כליו לאחרים.											!	◊
ובית הכנסת מי מטמאין בנגעים?											⚡	
יכול יהו בתי כנסיות ובתי מדרשות מטמאין בנגעים - תלמוד לומר ובא אשר לו הבית - מי שמוחזק לו, יצאו אלו שאין מיוחדין לו	והתניא:										⚡	◊
לא קשיא הא - רבי מאיר, הא רבנן											!	
בית הכנסת שיש בה בית דירה לחזן הכנסת - חייב במזוזה	דתניא:										■	!
ושאין בה בית דירה - רבי מאיר מחייב	[רבי מאיר]										■	◊
פוטרין.	חכמים:										■	◊
ואיבעית אימא: הא והא רבנן, ולא קשיא הא - דאית בה בית דירה, הא - דלית בה בית דירה.											!	◊
ואי בעית אימא: הא והא דלית בה בית דירה. והא דכרכים והא דכפרים.											!	◊